MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Elskovs Magt (August Blom, DK, 1913)
Nordisk Films Kompagni

Ns 941/a (pdf: p. 2–31)
Ns 941/b (pdf: p. 32–45)
Ns 941/c (pdf: p. 46–49)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

1te Akt.

(I.) En pludselig Bestemmelse.

Elegant & hyggelig Dagligstue hos Etatsraadinden — Aften. Alice Datteren en ganske ung, megt blond Pige med Smilehuller, sidder ved Flygelet og spiller. Stuepigen kommer ind og melder Direktør Cordt, som skal hente Damerne til Theatret. Alice ser (Alice ser) hastigt i Spejlet, siger saa til Pigen, at hun kan lade Gasten komme ind. Et Øjeblik efter staar Direktør Cordt i Døren. Han er en Mand i Begyndelsen af 40 erne, med et fint skarpt, megt medtagt Ansigt. Han er af Middelhøjde, megt spinkel, yderst elegant paaklædt i Smoking og Tedeskjortebrystet, bærer sig overlegent & sikkert med en vis Overhaling i sit Væsen. Alice modtager ham venligt, lidt forlegent, fortæller at Moderen er endnu ikke færdig, men maa komme straks. De sætter sig. Cordt kaster et & utrangt, lænet tilbage i en magelig Stilling, medens han hele Tiden iagtager hende skarpt. Hun sidder ret op og ned og er synlig nervøs, er megt skolet til Dømt, men mærker, at hun gjennem af Cordts indtrængende Blik og føler sig usikker og uvel ved hans ironiske, overlegne Form. Der bliver en Pause, hvor hun sidder & ser ned i sit Skød. Han har aabnet sine ellers sammenknebne let nissende Øjne helt og ser paa hende med et betagt, ømt medtagt vedhende Blik. Hun ser op og møder dette Blik,

blive ganske forvirret & rejser sig umiddelbart & hastigt. I det samme kommer Statsraadinden, en høj ældre Dame, ind fra Baggrunden. Hun hilser meget hjertelig paa Lordt, de tale lidt sammen staaende, Alice tager dog ikke Del i Samtalen, men staar og blader i Noderne ved Flygelet. Pigen kommer ind med Aftenkaaben, Lordt hjælper først Moderen saa Datteren, de gaar alle ud.

med sammenknebne Øjne og et foragtfuldt Smil Frantzes Raucks ~~Raymonds~~ skønne, kraftige Skikkelse og hans dyttige selvbestrømpede Ben og siger saa nogle indirekte nedsættende Ord til Alice om ham. Men hun svarer blot, uden at tage sine Øjne fra Scenen, med en utaalmodig afvisende Bevægelse. Han bider sig i Læben af Ærgrelse over sin Dumhed. Saa falder Tæppet, der er mange Fremkaldelser af Fr. Raucks ~~Raymond~~. Alice klapper og klapper. Gordt ~~Lord Henry~~ har ikke vekslet sig med hende eller nogle svanke Bemærkninger til hende. Hun ser paa ham ved og skant & gaar saa hurtigt ud af Logen efter Moderen. (Den Scenen foregaar en Begravelse og Gordt seer lille ud Roccoadelens Elegance paa en lille Gruppe aarvejende Mænd ~~[illegible]~~)

III Skinsyge

I Vognen hjem. Alice & Moderen paa Forsædet ~~Lorden~~ Gordt overfor dem – de veksler ikke et Ord, naar en lystes ~~fat~~ Lys falder ind gennem Vinduet ser man Alices Ansigt, hendes store drømmende Øjne og Munden, hvoran der ligger et lykkeligt hemmelighedsfuldt Smil og ~~Lordens~~ Gordts, der slumrer paa hende fra det modsatte Hjørne – det er forpint og lidt forbukket, Blikket skarpt & undersøgende.

IV Afvist Etatsraadinden's Daglystue nogle Dage senere. ~~Middelaldersalen~~ ~~[illegible]~~ ~~Formiddag~~. Eftermiddag. Ved et lille Bord i Forgrunden i en vaiglig Stol sidder Alice. Hun er alene i Varmet og er ivrigt fordybet i et illustreret Blad ikke med at læse

Paa Teater-Cafeen.

En lille uhyggelig udstyret Café Marmorbord & Flöjlstole. Der er fuldt af Kunstnere. Ved et Bord mellem en Klynge Kammerater sidder Frants Ranck. En Kelner bringer luppigt nye Glas. Cordt ind. Han virker distingueret og fin i dette Milieu. Enkelte hilser ham overmaade ærbödigt & med synlig Glæde. Han sætter sig ved et af Bordene der hos sine Bekendt og snakker ivrigt med ham. Han taler roligt overbevisende med smaa Nik den anden lytter efter. Rancks Bord er ligt i Nærheden og disse ser netop op og over paa Cordts Bekendt. De ligner paa hinanden som Stangdster ligner. Cordt ser op ser interessent paa Frants: – Den Mand kunde jeg ønske at kende – De flesta af Vennerne ved Frants' Bord er allerede gaaet, han sidder alene. Saa vinker Venner ham over til Cordts Bord – Præsentation – Cordt inviterer paa en frisk Flaske

Rancks Paaklædningsværelse.

Et uhyggeligt tarveligt udstyret Paaklædningsvanke med en stor Chiffonier & Spejl Skuinke etc. Paa Bordet ligger et Brev. Frants ind han gaar hen i Krogen finder en Flaske Whisky fremskænker sig et stort Glas. Saa opdager han Brevet, bryder det og læser.

Hr Frants Ranck!

Det vilde glæde mig om De vilde fortsætte vor hyggelige & interessante Samtale ved en Trekant i Det Gjem i Morgen.

Jg er – Venligst Svend Cordt

Frants smiler hemmelig smigret & hemmelig saa sætter han sig & skriver hastigt Svar.

men med at sigte et Billede. Hun mærke slet ikke at Skuespiger aabner Døren for bordt, som kommer lige hen til hende, uden at hun hører hans Skridt paa Tæppet. Hun ser fastfrabbet op og lægger med en hurtig Bevægelse Bladet bort, rejser sig saa og bliver tvungent paa hans sætter sig atter og beder ham tage Plads. Moderen er ude, men maa dvorst Øjeblik komme.

han blivér staaende og begynder paa sin sædvanlige
lette ironiske Maade at tale – hun vil maaske
forundre sig over, at han, som er saa gammel som
verden skulde være hendes Fader o. s. v. ----
men da hun intet svarer men sidder urørligt og ser
ned kaster han sig pludselig med en voldsom
Bevægelse ned paa Knæ foran hende, stammende
forvirrede bønfaldende Ord. Hun har rystet sig
~~forskrækket~~ forskrækket ulykkelig, blev saa slaaet af den komiske
Modsætning mellem hans tidligere Stivnede Behers-
hurtighed, mellem hele hans elegante korrekte Ydre
og ~~saa~~ hans Voldsomhed nu og bryder i en høj
Latter, der virker paa ham som et Slag i Ansigtet.
Alice har skjult sit Ansigt i sine Hænder, men
Latteren sprudler ud mellem Fingrene paa hende,
hun vender sig og løber hurtigt ud.

6

Bordet rystes sig. Hans fine Ansigt er forvreget af Smerte og Raseri. Det strømmer saa voldsomt ind paa ham, at han maa gribe i Bordet efter Støtte, i det samme faar han Øje paa det illustrerede Hefte, som ligger opslaaet, et næsten umærkeligt smertefuldt Smil gaar over hans Ansigt. Han tager det op og ser længe paa Billedet. Det er Frants Rancke. (Men se Billedet forstørret – Rollen fra II Afdeling –) Bordet lader atter Bladet falde. Had og Vrede glimter frem i hans Øjne, han synes at grunde paa noget, staar op og ser frem for sig med rynket Pande, gaar saa mer mødes i Dørene Statsraadinden i Overtøj. Med nogle usammenhængende Ord og uden at se paa hende stikker han forbi hende og er borte. Hun ser forbavset, uforstaaende paa hende vil kalde ham tilbage men opgiver det gaar hurtigt hen til den anden Dør og kalder paa Alice.

Et Øjeblik efter kommer denne ind. Hun er forgrædt

I Stedet for Alice herfra o.s.v. skal hun
komme ind som en Tipigpige, forholde Statsraadinden
en Friserist, gøre Cordts Bestyrelser efter, bude
o.s.v. Klaus. forsøge at blive vred med vinter
til Slut sammen med Julesen.

~~hendes Mine er mut & halvt trodsig halvt angrende.~~
Moderen spørger hende skarpt ud om Cardt, hvad der er passeret. Alice ser flov ned i Gulvet og vrider Halen rundt i Tappet - fortæller saa en hele Historie, ganske kort. Etatsraadinden har sat sig ned uden at tage Tøjet af med en bedrøvet udtryk i sin billigende Mine. Da Alice ser det lader hun sig glide ned paa Knæ foran Moderen & lægger indtrængende Armen om hendes Liv. Etatsraadinden siger, hvor stor Pris hun satte paa Cardt o.s.v., men da Datteren gør en utaalmodig Bevægelse, kysser hun hende og tager hendes Hoved ind til sig. Pludselig begynder det at rykke i Alice. Hun ler, stærkere & stærkere, dækker Hovedet ned i Moderens Skød. Taarer saa endelig mig afbrudt fortalte om Scenen med Cardt hans komiske Kvalen, hendes Latter & Flugt. Hun blev ganske haad & vild, rejste sig, faldt paa Knæ, for at illustrere det hele. Moderen kan ikke lade det ske, men skænder saa alvorligt paa hende, siger at hun maa gøre C. en Undskyldning. Hun lover det med en flov Skolepigemine. Moderen tager hendes Hoved mellem sine Hænder, spørger hende om hun tryder sig om nogen anden. Hun rejser hæftigt paa Hovedet skjuler saa sit Ansigt ved Moderens Skulder.
Saa ~~sigt~~ gaar Etatsraadinden sig for sig selv og siger i en mundig Tone til Alice

at hun maa straks skrive til Cordt. Alice vender sig og beder om Lemstand, men man tiki det gjør efter. Sætter sig ved et Skrivebord, grunder lange, tygger paa Pennestaften, begynder, river Arket i Stykker, begynder atter. Et øjeblik imidlertid tager Tøjet af, kommer nu ind igen og ser over Alices Skulder ned paa Papiret. Alice kastet et aalmodigt Pennen - hun kan virkelig ikke. Medens dikler hende saa, medens hun gaar op og ned, læser Brevet igennem og sender Pigen ned med det.

V

Hos Cordt samme Aften. ~~[illegible]~~ prægtfuldt Hjem Stansolde Møbler, mange Døre. I Baggrunden, Portiere, hvorigennem man ser ind i Spisestuen. Cordt sidder ved et lille Bord i Forgrunden og drikker Kaffe. Han er meget blev, men hans Ansigt er roligt og tilbageholdt som altid. Pigen kommer ind med et Brev, som han hastigt bryder og læser.

Brevet:

Kære Hr. Cordt!"

De ved ikke hvor bedrøvet og skamfuld jeg er over min Opførsel i Eftermiddags - men det var hele hans

mig saa overraskende, saa uventet. Jeg beder Dem om Tilgivelse og om Lov til stadig at betragte Dem som den gode Ven, jeg altid har haft saa stor Pris paa.

Deres Alice Berg.

Bordt læser atter Brevet igennem, knuger det saa sammen i sin Haand med et endt udeladt triumferende Smil. Han gaar hen til Skrivebordet saetter sig og skriver:

Kære Frøken Alice!

Tak for Deres Brev og fordi De giver mig Lov til at beholde Deres Venskab, jeg skal søge altid at gøre mig fortjent til det.

Jeg vil vænne Dem meget taknemmelig, hvis De som et Tegn paa, at alt er ved det gamle vil komme hertil Te sammen med Deres Moder en Dag i næste Uge!

Deres altid hengivne

Svend Bordt.

Han lukker Brevet og sidder lidt stende foran sig med sammenknebne Øjne. Hans Mund er trukket ned i en hadelig Grimase. Saa ringer han paa Pigen, som bringer ham Hat, Stok og Frakke, og han gaar.

IX ~~Plan~~

Ranchs

Theaterovertøjet

Mogle

Francis Olsens Værelse - ~~nogle~~ Dage efter Lille Tavelig Værelse uden Spor af Flygt eller Småt, tilfældige Møbler, mange Billeder paa Vægene ~~af~~ Skuespillere, Varietédamer og rimede Gimbilleder. De heske den samme Hatten som paa Theatret, i hans Paaklædningsværelse. I en Krog stod opmarschert en Mængde tomme Flasker, paa Bordet en halvtom med et Glas. Det er tidligt paa Eftermiddagen. Han ligger paa en Divan i sort en gammel Slobrok og læser i en fedtet Bog. Hans Veninde kommer indfra Baggrunden - et stort fedt synshet Fruentimmer med mange Bukler og frakke Øjne. Hun kommer med Regning for Pensionen. Francis gir en utaalmodig Bevægelse uden at se op fra Bogen, hun maa vente, han har ingen Penge - om nogen Dage. Veninden skriger op med Armene i Vi, hun maa have sine Penge, eller kan han flytte. Francis hiver Bogen

i Gulvet og rejser sig. Han skal nok faa sine forbundne Penge, naar han vil gaa. De paalaanelige en Tid indom, saa fortrækker Vart indom. François gaar hen til Bordet, skænker sig et Glas og hælder i et Drag. Hans Ansigt - uden Smerte - er vogt medtagt og slapt i det kolde Dagslys - Udtrykket vil bestandt - men fuldkommen sunkt. Han skænker sig et Par Gange, gaar saa hen mod Sengen, for atter at lægge sig da det i det samme banker. Med en frygtelig Mine raaber han: "Kom ind" - en lille, vegt sorgvent Herre i Jakke og høj Hat træder indad og bliver høflig. François beder ham om at tage Plads. Den lille Herre blev staaende og trækker et Papir frem af sin Tegnebog, det er en Veksel som han forelægger den nøjagtige Dag han vil det vil minde Hr. ~~Raymond~~ Ranck om det. François beder ham om at forsyde den, han ligger bygge, krybe mere end Resultat, den lille Herre lægger atter Papiret i sin Tegnebog og tager høflig Afsked. François sender en Ed efter ham. Giver sig saa til at gaa op og ned af Gulvet med bøjet Hoved og Hænderne paa Ryggen - dybe Rynker i Panden. Dørren aabnes forsigtigt og ~~Yvonne~~ Kitty stikker sit smilende Ansigt ind, saa kommer den helt ind med en stor Buket Blomster i Armen. Flyver François om Halsen, stikker levende Blomsterne op i Næsen paa ham. Han gør sig dygtig fri lysende paa hende, gaar saa hen og sætter sig paa Sengen. ~~Yvonne~~ Kitty staar lidt med nogle smaa Rykninger om Munden, saa behersker hun sig og begynder stille og hurtigt at nydde op i Stuen og sætter Blomsterne i Vand. François ænser det ikke. Da hun ser den tomme Flaske paa Bordet, rykker hun og siger nogen bebrejdende, bebrydende Ord til ham. Han faar op med Ansigtet fordrejet af Vrede og vælter al sin Fortrædelse ud over hende, mens han gaar op og ned med heftige Skridt. Hun kan sagtens snakke og prædike, hun skulde vide, hvad for en Ellerin han gaar rundt i" - han fortæller om Veksler - om Vartindom. ~~Yvonne~~ Kitty

gaar hun og tager ham under Armen, taler gode op=
muntrende Ord til ham. Det gaar nok skal han
se, hun har nogen Penge – det er da i det mindste
til Vartinden – hun trækker sin Portemonnai
frem og rækker den hun imod ham. Men med
en sørgelig Grimace skaver han til hendes
Haand, saa Pengen falder paa Gulvet.
~~Grevinde~~ Ruby tager den hurtigt op – hendes Øine fyldes
med Taarer. François skotter ærgerlig lidt skam=
fuld til hende. Ser saa paa sit Ur og faar
pludselig frygtelig travlt, han skal jo ~~med~~ til Teatret
~~London~~ i Cordt. Han gør sig i Stand, hjælpet af
~~Grevinde~~ Ruby. Laaner saa tilsidst hendes Penge, lader
hende dog højmodig beholde en ~~Trane~~ Krone og
gaar saa efter et hastigt Kys. ~~Grevinde~~ Ruby staar
ved Vinduet & ser ned efter ham.

(Mulgens paa Sal

X

Hos Cordt.

Cordt sidde ved Skrivebordet virksomt optaget af et Brev som han dirigerede med en uhyre Mængde Pudser i Lommen.

Brevet (fra Detektivbureauet)

Stuepigen viser Frants ind. Cordt modtager ham med smilende Elskværdighed. Et Øjeblik efter bliver der meldt, at der er servert, og de gaar ind i Spisestuen, hvor man skænker et Bord med mange Flasker.

En Time efter. XI

Cordt og Frants kommer ind fra Spisestuen, meget animerede, Frants har øjensynlig drukket lidt for meget. Cordt byder Cigarer, og de sætter sig ved det lille Bord, hvorpaa der staar et Fotografi. Frants faar i Samtalen Øje paa det, ser paa det, siger nogen beundrende Ord. Cordt nikker roligt, ja det er en smuk Pige - det var noget for Dem. - Frants smile smigret halvt afvægrende tage Bille-

det i Haanden og betragte det (man saa det forstørret ligesom Frants' for, det er Alice) Saa bøjer Gordt sig pludselig alvorlig frem mod Frants og siger at det var virkelig et godt Parti - og dem' hilsen er skuespillergal. Han gaa derefter over til at tale om Frants Pengeforhold som han röber et indgaaende Kendskab til, de föblöffe i impanere Frants ligesom ~~sunget~~ hele Cottsrikes overlegne Optræden, og han indrømmer at hans Pengesage stå forvirret slet han fortalte om Veksler. Saa foreslaa Gordt han ligefrem at bringe ham sammen med Alice for at han kan prøve at vinde hende. Imidlertid vil Gordt betale hans Vekser og hjælpe ham til han bliver gift - saa kan han han altid betale ham igen. Frants hör efter - i Begyndelsen som da det en god Historie saa modstræbende synlig saa Haardt, men efterhaanden lysende af Glæde og Øvenlysthed. Han gaa med Begeistring og i fuldt Alvor ind paa Planen se Guldet rulle og slaa til idet han med en heftig Bevægelse hugger Billedet, som ~~han~~ ~~hele~~ Tiden

har haft mellem Handlerne i Bordet. Det faldt paa Gulvet og knuses. Blodtskylden voldsomt op i Cordts Ansigt, han kan ud, som vilde han slaa Frants, men beherske sig og samler solide Glasskaarene op. Tale skal videre med Frants, idet han atter forsikre ham, om den uhyre Interesse han nærer for ham og hans Kunst, og hvor skandalisk det vilde være, om han skulde forkvahles af Pengesorger. Frants bøier paa hans med skinnende Øjne.

XII

Hos Cordt ~~nogle Dage efter~~ samme Dag i Forbindelse med Efterfølgende
Eftermiddag af XI. Der er dækket et lille Thebord med Kristiansdang, Konfekt og mange Blomster. Cordt gaar omkring og ordner lust og her. Gaar saa mod Døren for at modtage Etatsraadinden og Alice som kommer ind i Øvrigt. Alice er fortrøstet, holder sig lidt bag ved Moderen, som er hydelige end udgjorde mod Cordt. Men da de faar sat sig befinder hun sig lidt efter lidt ved, Cordt er saa ligefrem og venlig, henvender sig forøvrigt mest til Moderen, at hun ganske overvinder sin Genertbed. Hun skænker Te

og er blevet ganske sig selv. Man se, at Skum er ~~blev~~ Cordt Stakeen meli, for hans Maade at tage Sagen paa. Saa melder Pigen: Skuespillet Frants Ranch. Det gi= ver et Sat i Alice. Frants forderulres. Han fører sig frit og utvungent, ikke og vel til= mode i sit flunkende nye Tøj. Da Teen er drukket, trækker Cordt under et Paaskud Etats= raadinden ud til Side han vil vise hende nogen Bogbind. Alice og Frants bliver alene tilbage ved det lille Bord. Hun modtager hans noget vel stormende Kurmagerie med barnlig umiddel= bar Glæde. Hun er smigret og lykkelig. Hen= dens søde lille Ansigt er bittelitt Smil og Skuller. Cordt iagtager dem af og til i Hemmelighed hans Ansigt er let forbukket af den prygtelige Sydskovs hangenemgaar. Ogsaa Etats= raadinden holder noget Bekymret Øje med Parret, men da hun mod en vis Utro gør Cordt øjenmærksom paa Alices Optaghed og hviskende spørger ham ud om Frants, trak= ker han smilende paa Skuldrene: - En forbaffelig ung Mand - ikke nogen fræm= ragende Skuespiller ganske vist - men saa umiddelbar, et saadant Hjertemenneske! —

XI — XIII — 19

En Aftenstund efter

Scenen: Et Paaklædningsværelse med to Toilettborde ved Siden af hinanden. Ved det ene sidder ~~Yvonne~~ Lily, ved det andet en lille fagmæssigt Skuespillerinde. De lægge begge Maske, medens de snakker livligt. Paaklædersken kommer ind med et Brev til ~~Yvonne~~ Lily. Hun ser henrykt paa Udskriften, bryder det, løber det igennem – en Gang til, kaster sig saa hulkende ned over Bordet. Veninden ser et Øjeblik paa hende, griber saa fat i hende, spørger hvad der er i Vejen, trøster, snakker godt for hende – men hun maa skynde sig – det er snart allerede. Aabner saa Døren og kalder ud. Paaklædersken ind, den lille peger paa ~~Yvonne~~ Lily og løber saa, det ringer tredje Gang. Paaklædersken ser forfjamsket paa Yvonne, ruster hende skulder, beder, nu tør grader – hun maa ind, Stikprøvetiden er sagt. Saa fylder Varmet af Regissør, Instruktør og Skuespillere i Kostumer, stor Forfærdelse, Forstillingen maa standses, Pengene gives tilbage. ~~Yvonne~~ Lily sidder stiv og urørlig og ser frem for sig. Instruktøren kommer ud af sig selv, viser hende bort fra Theatret. Udrabet tænnes efterhaanden, de ligger en viger for hendes forstenede Sorg.

Brevet: Kære Lily. Jeg ~~[illegible]~~ rejser i Dag med Frk. Berg. Du vil forstaa at det er nødvendigt for min Fremtid, og det alt maa være Fatti mellem os!
Lev vel! ~~Din~~ Frants.

11

XIV ~~[illegible]~~ ~~Et Aar efter.~~ Begge for Brylleupet

Etatsraadinden

Scenen: Et Hjørne af Alices & François Dagligstue med Kamin, foran hvilken der staa nogle store magtige Stole. Det brænder lystigt i Kaminen, ellers er Stuen halvmørk. Alice sidder i den ene Stol, sammenkrøbet med Haanden under Kinden. Hendes Ansigt er ligt ængst & barnligt, men Kinderne er blevne smalle, og Udtrykket i Øjnene er angstfuldt. ~~Lod Hans~~ Gardt kommer ind, uanmeldt som en daglig ~~gast~~ Gast, der er hjemme i Huset. Alice rækker ham Haanden, uden at rejse sig, man ser, at hun er glad for hans Komme. Han sætter sig ligeover for hende paa en dæmpet fortrolig Tone. Alice har snart atter indtaget sin forige Stilling og er sunket hen i sine sørgmodige Tanker. ~~Lorden~~ Gardt iagttager hende med et spændt undersøgende

Udtryk. Saa bøjer han sig nærmere hen til hende og spørger hende smilende, om Humøret er daarligt, eller hvad der er i Vejen. Hun rejser sig op paa Hovedet trækker lidt utaalmodig, strækker saa ud en fosfint Bevægelse Haand fra Panden, kæmpende med Graaden. Han tager varsomt hendes ene Haand, som han klapper. I det samme ligger Stuen i skarpt Lys. Det er Frantz, som er kommet ind og har tændt det elektriske Lys. Han bøjer skødesløst, ærgerspunktig vrikket over Cordts Nærværelse og smider sig i en Lænestol med en udfordrende Bemærkning om at sidde i Mørke o.s.v. Lærdommen slaar det hen i Spøg. Rommer Alice er vred hen paa sin Forlovede Hand. — Saa ~~[illegible]~~ Talleyrand ~~om Hjælp~~ at der er stærkt.

Pige' ud og ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ er

[illegible] paa ~~[illegible]~~ og ~~[illegible]~~ der til Bords.

XV

Scenen: Elegant og stilfuldt udstyret Spisestue. Man er ved Desserten. Alice for Bordenden, Ansigtet ud mod Tilskuerne. Hun taler næsten ikke, men iagtager de to Mænd, som sidder paa hver sin Side af hende, opmærksomt sammenlignende. Frantz sidder tilbagelænet paa den højryggede Stol med en forbavsende opkridset Mine, tømmer utaalmodigt sit Vinglas. Han ser ikke til Alice men er stærkt talende og ret udfordrende overfor ~~Bordenden~~ Cordt. Denne afpasser med megen Behændighed hans Grovheder og mister formaa at bringe ham ud af hans overlegne smilende Ligevægt. Alice er ilde berørt og skamfuld paa Frantz' Vegne samtidig med, at hun er ~~Lærdommen~~ Cordt taknemlig over hans Hensynsfuldhed med hende og fuld af Beundring over hans Tvivl og skarpe Aand. Og da Frantz atter vælter sig ind paa ~~Lærdommen~~ Cordt med en Uforskammethed, kan hun ikke lade være at svare ham, skarpt og vredt, idet hun ser paa ~~Lærdommen~~ Cordt med et inderligt Blik. Fr. giver hende et hæftigt Svar, der udvikler sig til Strid imellem dem, som ender med, at Fr. gribes af Vinhavesyge og slynger i Gulvet. Alice gaar hurtigt ud. ~~Lærdommen~~ Cordt er spændt og, rasende, men behersket

Pigen
sig og sætter sig atter. ~~Hun~~ som har staaet ubevæg=
lig ved Bufetten samler Skaarne op og gaar ud ~~tager af Bordet~~
~~og bringer Petrin et to Glas~~ ~~Champagne~~.
~~Lorden~~ Cordt vebryder nu heftigt Franciis hans Opfø=
sel denne Dage mod Skandene med en skikket
Mine. Han er paa Tomandshaand stadig lige im=
ponert af ~~Lordens~~ Cordts overlegne Personlighed – er ild
til Mode og flov. Kan neppe tit sidst frem med at
grunden til hans daarlige Humør var en Vekkel, Han vinder en
en meget ubehagelig Vekkel. ~~Lorden~~ Cordt spøger, uden at Tilsyneladende
blunke, om Summen og skriver en Anvisning, som Cordt giver
Franciis hurtigt pakker i Lommen. Han er nu kun Penge
glad og vel til Mode, tømmer atter mange Glas og
da ~~Lord Henry~~ Cordt foreslaar at de skal tage ud sam=
men, siger han smigret og taknemmelig Ja.

~~Pollerabend~~. Poller-Aftenen.

XVI

Scenen: Separatkabinet i Café „Chanson". Et Sel=
skab kostelige Herrer, blandt disse Francis og ~~Lord Henry~~ Cordt
Fester med et tilsvarende Antal Skønspillerin=
der og Chantenter. Bordet er dækket med Flasker
og Glas, alle dygtig drukne med Undtagelse af
~~Lord Henry~~ Cordt, der dog tager livlig Del i Glæden.
Francis sidder i et Sofahjørne med den smukke
Louloo, som han meget forelsket kysser. Hun mod=
tager dog hans Kur temmelig køligt. Varlet ind=
beklager meget, men det er langt over Lukketid, de
maa gaa. – – ~~Lord Henry~~ Cordt foreslaar at de tager
hjem til en af Selskabet, f. Eks. til ~~Francis~~. Cordt.
Louloo griber det og forlanger det. Francis, druk=
ken og gal, slaar straks til. Dansende og synge=
nde, Arm i Arm, forsvinder Selskabet.

Francis.
~~Cordt~~. Slut fra Afdeling XII

XVII

Scenen: ~~Francis'~~ Dagligstue. Hele Selskabet
(med Undtagelse af ~~Lord Henry~~ Cordt) ind. Francis
henter en Fuldt Flasker. – Vild Bakkanal.
Flaskerne tømmes hurtigt. En af Herrerne sætter

sig ved Flygelet. Damerne danser opskortet og vildt, Francois griber Lorlow, de danser Cake-walk under Selskabets rungende Bifald. [Saa river Dem op, Alice staar i denne, forfærdet betragtende de 10. Francois slipper Lorlow, der blev staaende midt paa Gulvet, gaar hen til Alice og tvinger hendes Arm ind under sin saa slaber han hende, trods hendes Modstand pludselig i Sturm hen imod den dumt grinende Lorlow, vil tvinge hende til at ryge for dem, men med et hastigt Tag river hun sig løs og styrter ud af Stuen.
Gildet fortsattes.

(XVIII)
Scenen: Paa Gaden udenfor Francois' Hus. Man ser lys paa første Sal & Skygger der bevæger sig dansende paa de nedrullede Gardiner. Alice kommer styrtende ud med et Tørklæde slængt om sig. Hun staar et Øjeblik som tøvende, i det samme træder ~~Lord Henry~~ Gordon frem fra Husmuren. Skulende kaster hun sig ind til ham. Han slaar Armene om hende og fører hende hen til en ventende Droske, som kører bort.

XVIII
Scenen: [Francois' Værelse - ud paa Eftermiddagen den følgende Dag.
Francois ligger i Slobrok paa Sofaen med en Flaske Sodavand ved Siden af sig. Hans Ansigt er slapt & forsvirret. Tjenern kommer ind med et Brev.
Han læser.
„Til ~~Grev~~ Skuespiller Francois de X.
Ranck. He.
Efter Begæring af ~~Grevinde~~ Fru Alice ~~de X af Hollywood~~ Ranck henstiller jeg til Dem at gaa ind paa flg. Forslag. Alice, efter at have modtagt en Sum paa 60 000 Kr at have paa mit Kontor Dags Dato, forpligter Dem til at forlade Landet for Stedse, samt aldrig at

Ordning af Skibsmissen til Undertegnede.

F. Dahl Overretssagfører.

Frants gennemlæser det atter ikke bifaldende og sender Pigen af Sted med nogle Ord.

Epilog. 20 Aar efter XX

Scenen: Dirchtørn-Kantoret i Theatret. Formiddag.

Det banker. Frants kommer ind. Han er forfalden og ødelagt ud og er slet paaklædt. Dirchtørn kender ham ikke straks igen. Bliver saa fuld af Forbavselse Ubehag og Medlidenhed. Spørger ham ud. Frants sygter blot tvert paa Havedet. Om han ikke kan faa Engagement? Dirchtørn behager meget – det er umuligt –. Frants vil saa lige bort igen, men spørger: Forbigaaende om Lily, hans gamle Kærest. Dirchtørn fortæller med nogle medlidende Skuldertræk hendes Historie. Frants paahører den forfærdet, sygter stygtes saa ud.

—

Paa Hospitalet – Scenen som Sidste – 9 Linier endes.

Slutning. Gennem en smal Gade kom en fattig Kist – uden Blomster. Følget bestaar af nogle Kokotter & Trants. En Bil maa standse for at lade dem passere. Alice & Cordt sidder i den. Alle to genkender hinanden. Alice klynger sig med Angst & Afsky til Cordt, som rolig beskyttende lægger sin Arm om hende. Trants stirrer et Sekund paa Cordt, det er ved ~~som~~ et Øjeblik, som det kan skjøtte sig ved ham, men det tvinger ham til en tvungen, teatralsk & latterlig Armbevægelse. Cordt der se Alices Nervositet raabe hjælp Kø- og Autoen klemme sig hensynsløst frem mellem Fortovet & Ligvognen. Følget redder sig op paa Fortovet.

Personerne: Etatsraadinden
Alice, hendes Datter.
Svend Cordt Dirchsø
Frants Ranck Skuespiller
Lily
Teatrets Direktør
Regissør - Skuespiller Page f. s. s.

To Akter og en Epilog

Frants er jubelende glad – det er hvert som hvert skal leves og for hans stakkels 'Gøgleøjne blive alt en vidunderlig Fest. Saa standser Lenlow i Dansen kaster sig i Armene paa han og de drikker drikker. Han bøjer hende langsomt tilbage i sine Arme og hyler hende mange Gange. De blive liggende en Stund Plads nede der dem. De andre rykker lidt til Side. Saa vinker Lenlow en af de andre hen til sig – jeg maa være ene – gaa – Lidt efter lidt under megen Spøg og Latter lister de andre ud – Værelset – eller allerede da Dansen holdt op – var blevet halvmørkt el nu næsten mørkt – Øjnene ere slukkede – Kun Morgensolen ser Skimme paa Ruderne –

Bryllupsdagen.

Det er hos Etatsraadinden – Værelset er pynt et med Blomster – selv gaar hun i sin fineste Stads – hun gaar urolig op – og ned af Gulvet til ser hun ud paa Vinduet – Rosmer kommer ind og Alice Rosmer ned hun er i sin hvide Brudekjole – Myrtekransen paa Haaret – hun spørger ivrigt Moderen om han er Rosmer – nej – saa ilder hun til Vinduet – ser derude – bliver sved slamper i Gulvet – af Glædeen og Vrede gøver saa Schespigen en Ordre – ~~Ile at spænde de for~~ – I faar hastigt Overtøjet paa – Pigen siger Moder til Afsked – og gaar –

Hos Frants.

Det er op paa Formiddagen. Solen brænder paa de nedrullede Vinduer. Paa Sofaen ligger Frants i Kjole og Vest han er op hornet i Ansigtet af Frik.

Haaret falder forpusket ned i Pandens Munden halt halden – saa lukkes Døren op – Alice staar der i sin hvide Brudekjole – opdager Nam – ser ~~forbaus~~ forfærdet – med et Udtryk af Vemmelse paa Trants – saa gaar hun roerende til Nam – opdager Louloes Klæder der ligger paa Gulvet – et lille Øjeblikkeligt Smil dirrer om hendes Læber – Saa lager hun stille Myrtekrans og Ring af — ~~og gaar~~

ser længe paa begge Dele og gaar Sagt.

Hjemme hos Elalsraadet.

Et der Mor – og Venten – hvor bliver de dog af – Vad er der sket: Det banker paa Døren – Cordi ind i høj Hat – Sølvgrå Frakke ser sig spørgende om – hvor er Alice – Elalsraadet forklarer hvad der er sket – der glider et næppe umærkeligt Smil hen over Cordis Ansigt – han falder sig strags – thi Døren aabnes i det samme Alice træder ind – hun er hel blegmen rolig og taalmodig Ryssen Moder der bestyrer sig paa hende – gaar ud til Cordi giver ham et fortvivlet Udtryk – et Blik – der siger mere ~~end de~~ end de skønneste Ord for Cordt.

Epilog. || Det sidste ||

Det er paa Hospitalet. I Baggrunden en Seng. I hvilken Lilly ligger – hun er fuldstændig udtærret – forandret – Ansigtet skæmmet af hendes lastefulde Metier. Saa kommer Frants ind – Han er ogsaa redaanant – Klædernes ene synlige nødvendige – ~~er~~ Hans smukke Ansigt er ~~er~~ ødelagt af Pik – Da han ser Lilly – gjennem det et Ryk i ham – hans blive bleg og grønnet – tvet i sit Ansigt – Saa sætter han sig ved Lillys Seng. Taler med hende beder hende om Tilgivelse – hun betragter ham forvildet – ser længe paa ham – saa synker han hulkende ned foran Sengen.

Det er paa gaden liv og Fremdrift overalt – Saa kommer en elegant Selskabsvogn kjørende i denne Skice og Coat – Han i Pelplanat – og Hat hun i engels Rejsedragt – Blomster.

Hun sidder og smiler lykkelig frem
for sig hyllende til hans gode
Kærlige ord – Saa standser Vognen
fraam en gade – fra hvilken et Optog
langsomt tvinger sig frem. I den
Kisten – ~~hvor~~ som Hun nogle faa
sparsomme Blomster dækker – Rommer
et lille ~~Tog~~ Følge mest udmagede Skygger
ledsager Frants – da han passerer
Vognen – ser han op – det giver et
lille Sæt i ham – i Øjet gjenkender
Hadet – Mesundelsen frem – saa
gør han en stor ~~ceremonielt~~ tragisk Haandbevegelse
(som den han gjør paa Scenen i 2
Sydely) – og lager til Hatten – og gaar
saa langsomt forbi – Alice er blevet
bleg da hun saa han – hendes
lille Haand søger Lordens – der imødekommer
smilende af den slaktes gjøglers
Fakter – banker paa Ruden – tik ~~og betyder~~
Ruden – Kør – og ~~under~~ Automobilen
Kører til spillende den sidste Del
af Forget ud.

Gøglerens

1ste Akt.

(I) En pludselig Bestemmelse.

Elegant og hyggelig Dagligstue hos Etatsraadinden - Aften. Alice en ganske ung, meget blond Pige med Smile=huller, sidder ved Flygelet og spiller. Hun er i Aftentoi=lette, Stuepigen kommer ind og melder Direktör Cordt, som skal hente Damerne til Teatret. Alice ser sig hurtig i Spej=let, siger saa til Pigen, at hun kan lade Gæsten komme ind. Et Øjeblik efter staar Direktör Cordt i Stuen. Han er en Mand i Begyndelsen af 40erne , med et fint skarpt, noget medtaget Ansigt. Han er af Middelhöjde meget spinkel, yderst elegant paaklædt i Smooking Teaterkikkert, bevæger sig overlegent og sikkert med en vis Nonchallance i sit Væsen. Alice modtager ham venligt, lidt forlegent, fortæller at Moderen endnu ikke er færdig, men maa komme straks. De sæt=ter sig. Cordt konverserer let og utvungent, lænet tilba=ge i en magelig Stilling, medens han hele Tiden iagttager hende skarpt. Hun sidder ret op og ned og er synlig nervös, ler meget, skotter til Dören, man mærker, at hun generes af Cordts indtrængende Blik og föler sig usikker og uvel ved hans ironiske, overlegne Form. Der bliver en Pause, hvor hun sidder og ser ned i sit Sköd. Han har aabnet sine el=lers sammenknebne let missende Øjne nelt og ser paa hende med et betaget, ömt næsten bedende Blik. Hun ser op og møder dette Blik, bliver ganske forvirret og rejser sig umotiveret og hastigt. Idet samme kommer Etatsraadinden, en höj ældre Dame, ind fra Baggrunden. Hun hilser hjærteligt paa Cordt, de taler lidt sammen staaende, Alice tager dog ikke Del i Sam=talen, men staar og blader i Noderne ved Flygelet. Pigen kommer ind med Aftenkaaber, Cordt hjælper först Moderen saa Datteren, de gaar alle ud.

(II)

I Teateret - den smukke Skuespiller.

I et Privatteater (Casino)

I Baggrunden Scenen, omtrent i Höjde med denne to Loger til

begge Sider. Der spilles et eller andet Lystspil fra Ro=
coccotiden - Pudderparykker & Fiskebensskörter, eller en Ope=
rette. Hovedrollen spilles af Frants Ranck, en ung, me=
get smuk, pragtfuldt skabt Skuespiller. I den ene af Loger=
ne sidder Cordt med de to Damer. Han ser ikke videre paa
Scenen, men deler sin Opmærksomhed mellem Tilskuerpladsen og
Alice, som han hvidsker til, böjende sig frem mellem hende og
Moderen fra sin Plads bagved dem. Men Alices Øjen hænger
ved Frants Ransk, store og betagende, hun hörer næppe paa,
hvad Cordt siger. Det varer ikke længe, för han opdager Grun=
den til hendes Distraktion og Tavshed. Han betragter med
sammenknebne Øjne og et foragteligt Smil Frants Rancks skönne,
kraftige Skikkelse og hans dejlige silkebeströmpede Ben og
siger saa nogle ironiske, nedsættende Ord til Alice om ham.
Men hun svarer blot, uden at tage Øjnene fra Scenen, med en
utaalmodig Bevægelse. Han bider sig i Læben af Ærgrelse over
sin Dumhed. Saa falder Tæppet, der er mange Fremkaldelser
af Fr. Ranck, Alice klapper og klapper. Cordt kan ikke
beherske sig, men henvender atter nogle ironiske Bemærknin=
ger til hende. Hun ser paa ham, vred og saaret og gaar saa
hurtigt ud af Logen, efter Moderen. (Paa Scenen foregaar
en Begravelse og Ranck sees hilse med Rococcotidens Elegance
paa en lille Gruppe alvorlige Mænd)

(III)

Skinsyge.

I Vognen hjem. Alice og Moderen paa Forsædet, Cordt over=
for dem - der veksles ikke et Ord; naar en Lygtes Lys falder
ind gennem Vinduet ser man Alices Ansigt, hendes store dröm=
mende Øjne og Munden, hvorom der ligger et lykkeligt hemme=
lighedsfuldt Smil og Cordts, der stirrer paa hende fra det
modsatte Hjörne - det er forpint og lidt fortrukkent, Blik=
ket skarpt og undersögende.

(IV) Afsnit

Etatsraadindens Dagligstue nogle Dage senere. -
Eftermiddag. Ved et lille Bord i Forgrunden i en magelig

Stol sidder Alice. Hun er alene i Værelset og er ivrigt fordybet i et illustreret Blad ikke med at læse, men med ar se paa et Billede. Hun mærker slet ikke, at Stuepigen aabner Dören for Cordt, som kommer lige hen til hende, uden at hun hörer hans Skridt paa Tæppet. Hun ser forskrækket op og lægger med en hurtig Bevægelse Bladet bort, rejser sig saa og hilser tvungent paa ham, sætter sig atter og beder ham tage Plads. Moderen er ude, men maa hvert Øjeblik komme. Han bliver staaende og begynder paa sin sædvanlige lette ironiske Maade at tale - hun vil maaske forundre sig over, at han, som er saa gammel som næsten kunde være hendes Fader o.s.v. -------- men da hun intet svarer, men sidder urørligt og ser ned kaster han sig pludselig med en voldsom Bevægelse ned paa Knæ foran hende, stammende forvirrede, bønfaldende Ord. Hun har rejst sig, forskrækket, ulykkelig, bliver saa slaaet af den komiske Modsætning mellem hans tidligere Ironi og Beherskethed, mellem hele hans elegante korrekte Ydre og hans Voldsomhed nu og brister i en høj Latter, der virker paa ham som et Slag i Ansigtet. Alice har skjult sit Ansigt i sine Hænder; men Latteren sprudler ud mellem Fingrene paa hende, hun vender sig og løber hurtigt ud. Cordt rejser sig. Hans fine Ansigt er fordrejet af Smerte og Raseri. Det strømmer saa voldsomt ind paa ham, at han maa gribe i Bordet efter Støtte, i det samme far han Øje paa det illustrerede Hefte, som ligger opslaaet, et næsten umærkeligt smerteligt Smil gaar over hans Ansigt. Han tager det op og ser længe paa Billedet. Det er Frants Ranck. (Man ser Billedet forstørret - Rollen fra II Afdeling -) Cordt lader atter Bladet falde Had og Vrede glimter frem i hans Øjne, han synes at grunde paa noget, staar og ser frem for sig med rynket Pande, gaar saa, men møder i Døren Etatsraadinden i Overtøj. Med nogle usammenhængende Ord og uden at se paa hende styrter han forbi hende og er borte. Hun ser forbavset, uforstaaende paa ham vil kalde ham tilbage, men opgiver det, gaar hurtigt hen til den anden Dør og kalder paa Alice.

Et Øjeblik efter kommer denne ind, hendes Mine er mut

og halvt trodsig halvt ærgerlig Moderen spörger hende skarpt ud om Cordt, hvad der er passeret. Alice ser flov ned i Gulvet og vrider Hælen rundt.i Tæppet - fortæller saa om hans Frieri, ganske kort. Etatsraadinden har sat sig ned uden at tage Töjet af med en bedrövet næsten misbilligende Mine. Da Alice ser det lader hun sig glide ned paa Knæ foran Moderen lægger indsmigrende Armen om hendes Liv. Etatsraadinden siger, hvor stor Pris hun sætter paa Cordt o.s.v.; men da Datteren gör en utaalmodig Bevægelse, kysser hun hende og tager hendes Hoved ind til sig. Pludselig begynder det at rykke i Alice. Hun ler, stærkere og stærkere, borende Hovedet ned i Moderens Sköd. Faar saa endelig meget afbrudt fortalt om Scenen med Cordt, hans komiske Knælen, hendes Latter og Flugt. Hun bliver ganske kaad og vild, rejser sig, falder paa Knæ, for at illustrere det hele. Moderen kan ikke lade være at le, men skænder saa alvorligt paa hende, siger at hun maa göre Cordt en Undskyldning. Hun lover det med en flov Skolepigemine. Moderen tager hendes Hoved mellem sine Hænder, spörger hende, om hun bryder sig om nogen anden. Hun ryster hæftig paa Hovedet, skjuler saa sit Ansigt ved Moderens Skulder.

Saa gör Etatsraadinden sig fri rejser sig og siger i en myndig Tone til Alice, at hun maa straks skrive til Cordt. Alice vrider sig og beder om Henstand, men maa tilsidst give efter. Sætter sig ved et Skrivebord, grunder længe, tygger paa Penneskaftet, begynder, river Arket i Stykker begynder atter. Etatsraadinden har imidlertid taget Töjet af, kommer nu ind igen og ser over Alices Skulder ned paa Papiret. Alice kaster utaalmodigt Pennen - hun kan virkelig ikke. Moderen dikterer hende saa, medens hun gaar op og ned, læser Brevet igennem og sender Pigen ned med det.

(V)

Hos Cordt samme Aften. <u>Pragtfuldt Hjem .</u>
Store solide Möbler, mange Böger. I Baggrunden, Portierer, hvorigennem man ser ind i Spisestuen. Cordt sidder ved et

lille Bord i Forgrunden og drikker Kaffe. Han er meget bleg, men hans Ansigt er roligt og tillukket, som altid.
Pigen kommer ind med et Brev, som han hurtigt bryder og læser.

Brevet:

Kære Hr. Cordt!

De ved ikke hvor bedrövet og skamfuld jeg er over min Opförsel i Eftermiddags - men det hele kom mig saa overvældende, saa uventet. Jeg beder Dem om Tilgivelse og om Lov til stadig at betragte Dem som den gode Ven, jeg altid har sat saa stor Pris paa.

Deres Alice Berg.

Cordt læser atter Brevet igennem, knuger det saa sammen i sin Haand med et ondt næsten triumferende Smil. Han gaar hen til Skrivebordet sætter sig og skriver:

Kære Fröken Alice !

Tak for Deres Brev og fordi De giver mig Lov til at beholde Deres Venskab, jeg skal söge altid at göre mig fortjent til det.

Jeg vil være Dem meget taknemmelig, hvis De som et Tegn paa, at alt er ved det gamle, vilde komme herop til The sammen med Deres Moder en Dag i næste Uge !

Deres altid hengivne
Svend Cordt.

Han lukker Brevet og sidder lidt seende frem for sig med sammenknebne Øjne. Hans Mund er trukket ned i en hæslig Grimace. Saa ringer han paa Pigen, som bringer ham Hat, Stok og Frakke, og han gaar.

Paa Teater - Cafeen .

En lille uhyggelig udstyret Cafe. Marmorbord og Flöjlsstole. Der er fuldt af Kunstnere. Ved et Bord mellem en Klynge Kammerater sidder Frants Ranck. En Kelner bringer hyppigt nye Glas. Cordt ind. Han virker distingueret og fin i dette Milieu. Enkelte hilser ham overmaade ærbödigt

og med synlig Glæde. Han sætter sig ved et af Bordene der hos sine Bekendte og snakker ivrigt med ham Han taler roligt overbevisende med smaa Nik, den anden lytter efter. Rancks Bord er lige i Nærheden og denne ser netop op og over paa Cordt's Bekendt. De hilser paa hinanden som Stamgæster hilser. Cordt ser op ser interesseret paa Frants: - Den Mand kunde jeg önske at kende - De fleste af Vennerne ved Frants Bord er allerede gaaet, han sidder alene. Saa vinker Vennen ham over til Cordts Bord - Præsentation - Cordt inviterer paa en frisk Flaske.

Rancks Paaklædningsværelse.

Et uhyggeligt tarveligt udstyret Paaklædningsværelse med en stor Chiffoniere og Spejl Sminke etc. Paa Bordet ligger et Brev. Frants ind, han gaar ren i Krogen finder en Flaske Whisky frem, skænker sig et stort Glas. Saa opdager han Brevet, bryder det og læser.

Hr. Frants Ranck !

Det vilde glæde mig om De vilde fortsætte vor hyggelige interessante Samtale ved en Frokost i mit Hjem i Morgen,

Jeg forbliver

venligst Svend Cordt.

Frants smiler henrykt smigret og henrykt saa sætter han sig og skriver hastigt Svar. Saa ringer han

~~Hunden Tante [illegible] Dørklokke.~~

~~Det [illegible]~~ ~~Frants Ranck~~ lægger sig paa Divanen, ifört en gammel Slobrok, og læser. Hans Paaklænings-kone kommer ind fra Baggrunden - et stort fedt sjusket Fruentimmer med mange Bukler og frække Øjne. Hun kommer med Regning for Pensionen. Frants gör en utallmodig Bevægelse uden at se op fra Bogen, hun maa vente, han har ingen Penge - om nogle Dage. Værtinden skriger op med Hænderne i Siden, hun maa have sine Penge. Frants hiver Bogen i Gulvet og rejser sig. Hun skal nok faa sine forbandede Penge, bare hun vil gaa. De parlamenterer en Tid endnu, saa fortrækker Værtinden efter at have faaet Brevet med. Frants gaar hen til Bordet, skænker sig et Glas som han tömmer i et Drag.

Hans Ansigt - uden Sminken er noget medtaget og slapt i det kol= de Dagslys - Udtrykket ret brutalt - men fuldkomment smukt. Han strækker sig et Par Gange, gaar saa hen mod ~~Sengen~~ Divan, for at= ter at lægge sig, da det i det samme banker. Med en ærgerlig Mine raaber han:"Kom ind" - en lille, meget soigneret Herre i Jacket og höj Hat træder ind og hilser höfligt. Francois beder ham om at tage Plads. Den lille Herre bliver staaende og træk= ker et Papir frem af sin Tegnebog, det er en Veksel, som for= falder den næste Dag - han vilde blot minde Hr. Ranck om det. Frants beder ham om at forny den, han tigger, trygler, kryber, men uden Resultat, den lille Herre lægger atter Papiret i sin Tegnebog og tager höflig Afsked. Frants sender en Ed efter ham. Giver sig saa til at gaa op og ned af Gulvet med böjet Hoved og Hænderne paa Ryggen - dybe Rynker i Panden. Dören aabnes for= sigtigt og Lily stikker sit smilende Ansigt ind, saa kommer hun helt ind med en stor Buket Blomster i Favnen. Flyver Frants om Halsen, stikker leende Blomsterne op i Næsen paa ham. Han gör sig ærgerlig fri tyssende paa hende, gaar saa hen og smider sig paa ~~Sengen~~ Divan. Lily staar lidt med nogle smaa Rykninger om Munden, saa behersker hun sig og begynder stille og hurtigt at rydde op i Stuen og sætter Blomsterne i Vand. Frants ændser hende ikke. Da hun ser den tömte Flaske paa Bordet, sukker hun og siger nogle bedrövede, bebrejdende Ord til ham. Han farer op med Ansigtet fordrejet af Vrede og vælter al sin Forbitrelse ud over hende, men han gaar op og ned med heftige Skridt,"Hun skulde vide, hvad for en Misère han gaar rundt i" - han for= tæller om Vekslen - om Værtinden. Lily gaar hen og tager ham under Armen, taler gode opmuntrende Ord til ham. Det gaar nok skal han se, hun har nogle Penge - det er da i det mindste til Værtinden - hun trækker sin Portemonai frem og rækker den hen imod ham. Men med en foragtelig Grimace slaar han til hendes Haand, saa Pungen falder paa Gulvet. Lily tager den hurtigt op- hendes Øjne fyldes med Taarer. Frants skotter ærgerlig, lidt skamfuld til hende. Ser saa paa sit Ur og faar pludselig fryg= telig travlt, han skal jo til Prøve nu. Han gör sig i

Stand, hjulpet af Lily. Laaner saa tilsidst hendes Penge, la= der hende dog höjmodig behölde en Krone og gaar saa efter et hastigt Kys. Lily staar ved Vinduet ~~og [illegible] hende.~~ begynder saa at nydeligt.

Hos Cordt.

(X) Stuepigen viser Frants ind. Cordt modtager ham med smilende Elskværdighed.

(XI) En Time efter.

Cordt byder Cigarer, og de sætter sig ved det lille Bord, hvorpaa der staar et Fotografi. Frants faar i Samtalens Löb Øje paa det, ser paa det, siger nogle beundrende Ord. Cordt nikker roligt, ja det er en smuk Pige. - det var noget for Dem. - Frants smiler smigret halvt afvægrende tager Billedet i Haanden og betragter det (man ser det forstörret ligesom Frants för, det er Alice) Saa böjer Cordt sig, pludselig alvorlig frem mod Frants og siger, at det var virkelig et godt Parti - og den Lille er skuespillergal. Han gaar derefter over til at tale om Frants Pengeforhold, som han röber et indgaaende Kendskab til,det forblöffer og imponerer Frants ligesom hele Cordts sik= re overlegne Optræden. Jo, han indrömmer, at hans Pengesager staar fortvivlet slet, han fortæller om Vekslen. Sa foreslaar Cordt ham ligefrem, at bringe ham sammen med Alice, for at han kan pröve at vinde hende. Imidlertid vil Cordt betale hans Veksel og hjælpe ham til han bliver gift* - saa kan han altid betale ham igen. Frants hörer efter - i Begyndelsen som var det en god Historie saa modstræbende, rystende paa Hovedet, men ef= terhaanden lysende af Glæde og Eventyrlyst.

(XII) Hos Cordt. samme Dag i Fortsættelse af XI . ~~Aften~~ Der er af Stuepigen dækket et lille Thebord med Kniplingsdug, Konfekt og mange Blomster. Cordt gaar omkring og ordner hist og her. Gaar saa mod Dören for at modtage Etatsraadinden og Alice, som kommer ind i Overtöj. Alice er forlegen, holder sig lidt bag ved Moderen, som er hjærteligere end nogensinde mod Cordt. Men da de faar sat sig befinder hun sig lidt efter lidt bedre, Cordt er saa ligefrem og venlig, henvender sig foröv= rigt mest til Moderen, at hun ganske overvinder sin Generthed.

*Man ser Cordt udfylde en Vekselblanket og ret ham.
Frants der

at de tager hjem til en af Selskabet f. Eks. til Frants, Loulou griber det og forlanger det. Frants drukken og gal, slaar straks til . Dansende og syngende, Arm i Arm, forsvinder Selskabet

Frants' Stue fra Afdeling XII.

(XVII) Scenen: Hele Selskabet ind. Frants henter en Favn= fuld Flasker. Vildt Baccanal, Flaskerne tömmes hurtigt. En af Herrerne sætter sig ved Flygelet, Damerne danser opskörtet og vildt, Frants griber Loulou, de danser Cake - walk under Selska= bets rungende Bifald. Frants er jublende glad - det er Livet som Livet skal leves og for hans stakkels Göglerröjne bliver alt en vidunderlig Fest. Saa standser Loulou i Dansen kaster sig i Armene paa ham og de drikker og drikker. Han böjer hende langt= somt tilbage i sine Arme og kysser hende. Mange Gange. Der bli= ver ligesom en tom Plads uden om dem. De andre rykker lidt til Side. Saa vinker Loulou en af de andre hen til sig - jeg maa være ene - gaa -. Lidt efter lidt under megen Spög og Latter lister de andre ud - Værelset - der allerede da Dansen holdt op var blevet halvt mörkt er nu næsten mörkt - Lysene ere slukkede - kun Mogensolen ses skinne paa Rudern. -

Bryllupsdagen.

Det er hos Etatsraadinden - Værelset er pyntet med Blom= ster - selv gaar hun i sin fineste Stads. Hun gaar urolig op - og ned af og til ser hun ad Vinduet - kommer han dog ikke ? Alice kommer ned hun er i sin hvide Brudekjole - Myrtekransen paa Haaret - hun spörger ivrigt Moderen om han er kommen - nej - saa iler hun til Vinduet - ser derud - bliver stamper i Gulvet - af Spænding og Vrede giver saa Stuepigen en Ordre - faar hastigt Overtöjet paa - kysser sin Moder til Afsked. og gaar. -

Hos Frants.

Det er op paa Formiddagen . Solen brænder paa de ned= rullede Vinduer. Paa Sofaen ligger Frants i Kjole og hvidt han er ophovnet i Ansigtet af Drik. Haaret falder forpjusket ned i Panden , Munden halvt aaben - saa lukkes Dören op - Alice staar der i sin hvide Brudekjole - opdager ham - ser forfærdet - med et Udtryk af Væmmelse paa Frants - saa gaar hun nærmere til

ham - opdager Loulous Klæder, der ligger paa Gulvet - ~~et lille sörgmodigt Smil dirrer om hendes Læber~~ - Saa tager hun stille Myrtekrans og Ring af - ser længe paa begge Dele og gaar saa.

Hjemme hos Etatsraadinden.

er der Uro - og Venten - hvor bliver de dog af - hvad er der sket. Det banker paa Dören - Cordt ind i höj Hat - Livkjole - Frakke ser sig spörgende om, - hvor er Alice - Etatsraadinden forklarer hvad der er sket - der glider et næppe umærkeligt Smilhen over Cordts Ansigt - han fatter sig straks - Dören aabnes i det samme Alice træder ind - hun er træt, bleg, men rolig og fattet kysser Moderen, der bestyrtet ser paa hende - gaar nu til Cordt giver ham et fast Haandtryk - et Blik - der siger mere end de skönneste Ord.

- o -

Epilog.

Det er paa Hospitalet. I Forgrunden en Seng, i hvilken Lily ligger - hun er frygtelig udtæret - forandret - Ansigtet skæmmet af hendes lastefulde Metier saa kommer Frants ind. - Han er ogsaa redouceret - Klæderne er sjuskede uordentlige - Hans smukke Ansigt er ödelagt af Drik - Da han ser Lily - giver det et Ryk i ham - han bliver bleg og græmmet - træt i sit Ansigt - Saa sætter han sig ved Lilys Seng. Taler med hende beder hende om Tilgivelse - hun betragter ham ömt - blidt - ser længe paa ham - saa synker han hulkende ned foran Sengen.

Det er paa Gaden Liv og Færdsel overalt - Saa kommer en elegant Selvejerbil körende i denne Alice og Cordt - Han i Diplomat - höj Hat hun i engelsk Rejsedragt - Blomster, hun sidder og smiler lykkelig frem for sig lyttende til ahns gode kærlige Ord - Saa standser Vognen foran en Gade - fra hvorfra et Ligtog langtsomt tvinger sig frem. Efter Kisten - som kun nogle faa sparsomme Blomster dækker - kommer et lille Fölge mest udmajede Sköger tilsidst Frants - da han passerer Vognen - ser han op - det giver et lille Sæt i ham - i Øjet glimter Ha=

det - Misundelsen frem - saa gör han en stor tragisk Haandbe=
vægelse (som den han gör paa Scenen i 2 Akter, Slutning) -
tager til Hatten. - og gaar saa langtsomt forbi - Alice er
blevet bleg da hun saa ham - hendes lille Haand söger Cordts -
der ironisk smilende, af den stakkels Göglers Fagter - banker
paa Ruden til Kusken - Kör. - ~~og Automobilen korer til splitter=
de den sidste Del af Fölget ad.~~ bör udelades!

Hun skænker The og er snart ganske sig selv. Man ser, at hun er Cordt taknemmelig for hans Maade at tage Sagen paa. Saa melder Pigen: Skuespiller Frants Ranck. Det giver et Sæt i Alice Frants præsenteres. Han förer sig frit og utvungent, sikker og veltilmode i sit flunkende nye Töj. Da Teen er drukket, trækker Cordt under et Paaskud Etatsraadinden til Side, han vil vise hende nogle Bogbind. Alice og Frants bliver alene tilbage ved det lille Bord. Hun modtager hans noget vel stormende Kurmageri med barnlig umiddelbar Glæde. Hun er smigret og lykkelig. Hendes söde lille Ansigt er lutter Smilehuller. Cordt iagttager dem af og til i Hemmelighed, hans Ansigt er let fortrukket af den frygtelige Sjælekamp, han gennemgaar. Ogsaa Etatsraadinden holder noget bekymret Øje med Parret, men da hun med en vis Uro gör Cordt opmærksom paa Alices Optagethed og hvidskende spörger ham ud om Frants, trækker han smilende paa Skuldrene: - En fortræffelig ung Mand - ikke nogen fremragende Skuespiller ganske vist - men saa umiddelbar, et saadant Hjærtemenneske ! -

(XIII) <u>En Maaned efter .</u>

<u>Scenen:</u> <u>Et Paaklædningsværelse</u> med to Toiletborde ved Siden af hinanden. Ved det ene sidder Lily, ved det andet en lille forpjusket Skuespillerinde. De lægger begge Maske, medens de snakker ivrigt. Paaklædersken kommer ind med et Brev til Lily. Hun ser henrykt paa Udskriften, bryder det, löber det igennem - en Gang til, kaster sig saa hulkende ned over Bordet. Veninden ser et Øjeblik paa hende, griber saa fat i hende, spörger hvad der er i Vejen, tröster, snakker godt for hende - men hun maa skynde sig - det er sent allerede. Aabner saa Dören og kalder ud. Paaklædersken ind, den lille peger paa Lily og löber saa, det ringer tredie Gang, Paaklædersken ser forfjamsket paa Lily, rusker hende, skænder, beder, næsten græder - hun maa ind, Stikreplikken er sagt. Saa fyldes Værelset af Regissör, Instruktör og Skuespillere i Kostumer, stor Forfærdelse, Forestillingen maa standses, Pengene gives tilbage. Lily sidder stiv og urolig og ser frem for sig. Direktören kommer til, ude af

sig selv, viser hende bort fra Teatret. Værelset tömmes efter= haanden, de ligesom viger for hendes forstenede Sorg.

Brevet: Kære Lily. Jeg har forlovet mig i Dag med Frk. Berg. Du vil forstaa, at det er nödvendigt for min Fremtid, ~~og~~ at alt maa være forbi mellem os.

Lev vel!

Frants.

(XIV) Dagen för Bryllupet.

Scenen: Hjörnet af Etatsraadindens Dagligstue med Kamin, foran hvilken der staar nogle store magelige Stole. Det bræn= der lystigt i Kaminen, ellers er Stuen halvmörk. Alice sidder i den ene Stol, sammenkröben med Haanden under Kinden. Hendes Ansigt er lige ungt og barnligt, men Kinderne er blevne smalle, og Udtrykket i Øjnene er ærgerligt. Cordt kommer ind, uanmeldt som en daglig Gæst, der er hjemme i Huset. Alice rækker ham Haanden, uden at rejse sig, man ser, at hun er glad for hans Komme. Han sætter sig lige over for hende, passiarende jævnt og hyggeligt med hende i en dæmpet fortrolig Tone. Alice har snart alter indtaget sin forrige Stilling og er sunket hen i sine sörgmodige Tanker. Cordt iagttager hende med et spændt undersögende Udtryk. Saa böjer han sig nærmere hen til hende og spörger hende smilende, om Humöret er daarligt, eller hvad der er i Vejen. Hun ryster blot paa Hovedet, træt og lidt utaalmodig, stryger saa med en forpint Bevægelse Haaret fra Panden, kæmpende med Graaden. Han tager varsomt hendes ene Haand, som han klapper. I det samme ligger Stuen i skarpt Lys. Det er Frants, som er kommet ind og har tændt det elektriske Lys. Han hilser sködeslöst, er öjensynlig irriteret over Cordts Nærværelse, og smider sig i en Lænestol med en udfordrende Be= mærkning om at sidde i Mörke o.s.v. ~~Cordt~~ slaar det hen i Spög. Alice ser urolig hen paa sin Forlovede - saa kommer Etatsraad= inden ind, ~~hilser paa Gæsterne og byder til~~ Bords.

(XV) Scenen: Elegant og stilfuldt udstyret Spisestue. Man er ved Desserten. Alice for Bordenden, Ansigtet ud mod Til= skuerne. Hun taler næsten ikke, men iagttager de to Mænd, som

sidder paa hver sin Side af hende, opmærktsomt, sammenlignende. Frants sidder tilbagelænet paa den höjryggede Stol med en fortrædelig ophidset Mine, tömmer ustandseligt sit Vinglas. Han ser ikke til Alice, men er stortalende og ret udfordrende overfor Cordt. Denne afparrerer med megen Behændighed hans Grovheder og intet formaar at bringe ham ud af hans overlegne smilende Ligevægt. Alice er ilde berört og skamfuld paa Frants' Vegne, samtidig med, at hun er Cordt taknemmelig over hans Hensynsfuldhed mod hende og fuld af Beundring over hans Ironi og skarpe Aand. Og da Frants atter vælter sig ind paa Cordt med en Uforskannethed, kan hun ikke lade være at svare ham, skarpt og vredt, idet hun ser paa Cordt med et undskyldende Blik. Frants giver hende et heftigt Svar, der udvikler sig en Strid imellem dem, som ender med at Frants griber Vinkarraflen og slynger i Gulvet. Alice gaar hurtigt ud. Cordt er sprungen op, rasende, men behersker sig sætter sig atter. Pigen som har staaet ubevægelig ved Bufetten samler Skaarene op og gaar ud. Cordt bebrejder nu heftigt Frants hans Opförsel, denne tager mod Skændene med en sluköret Mine. Han er paa Tomandshaand stadig lige imponeret af Cordts overlegne Personlighed - er ilde til Mode og flov. Kommer til sidst frem med,at Grunden til hans daarlige Humör var en Veksel, en meget ubehagelig Veksel. Cordt spörger,uden at blinke om Summen og skriver en Anvisning, som Frants hurtig putter i Lommen. Han er nu glad og vel til Mode, tömmer atter mange Glas og da Cordt foreslaar, at de skal tage ud sammen, siger han smigret og taknemmelig Ja.

Polter - Abend.

(XVI) Separatkabinet i Cafeen"Chanson" . Et Selskab kjoleklædte Herrer, blandt disse Frants og Cordt, de fleste med et lignende Antal Skuespillerinder og Chanteuser. Bordet er dækket med Flasker og Glas, alle dygtig drukne med Undtagelse af Cordt, der dog tager ivrig Del i Glæden. Frants sidder i et Sofahjörne med den smukke Loulou, som han meget forelsket kysser. Hun modtager dog hans Kur temmelig köligt. Værten ind - beklager meget, men det er langt over Lukketid, de maa gaa. - - Cordt foreslaar,

Stk Nr.

Personerne:

Fyrsten.

Fyrstinden.

Deres Datter. 20 Aar.

Greven, hendes Kæreste. 30 Aar.

Skuespilleren. 40 Aar.

_____0 0 0 0_____

1.

I Teatret. Fyrsten, Fyrstinden og deres Datter i Logen. Skuespilleren paa Tribunen som Hamlet spiller Slutningen af anden Akt. Fyrstedatteren er dybt grebet, hun kaster sine Blomster ind paa Scenen, Skuespilleren ser op og tager dem. Fyrstinden dadler Datteren hendes upassende Opførsel.

2.

Fyrstedatteren ridder sammen med sin Forlovede i Parken. Skuespilleren, der ogsaa er til Hest, hilser, hun takker venligt, Greven meget reserveret. Skuespilleren ser sig længe tilbage.

3. Rideleren 3.

Et Værelse i Fyrstens Palæ. Fyrstedatteren er uelskværdig mod sin Forlovede, hun vil være alene. Hun læser i Hamlet og falder hen i Drømmerier.

5.

Stort Selskab. Fyrsten, Fyrstinden, Greven og Datteren som indbudte Gæster, ogsaa Skuespilleren er indbudt der. Han foredrager noget, stærkt Bifald, han bliver forestillet for den fyrstelige Familie.

6.

Skuespilleren følger Fyrstedatteren ud i Vinterhaven, de taler ivrigt sammen, pludselig viser Greven sig, der byder Fyrstedatteren Armen og fører hende bort. Begge Herrerne maaler hinanden med Blikket.

m 8.7

Ved Indstigningen i Vognen hilser Skuespilleren endnu engang paa Fyrstedatteren, denne bøjer sig ud af Vognvinduet. 8/ Vaerelset ved Fyrsten

9.

Fyrstedatteren til Hest fulgt af Tjeneren. De møder Skuespilleren, de rider sammen.

10.

De er steget af i Parken, Tjeneren holder Hestene. Hun er meget sværmerisk og livlig. Han som den ældre Mand finder denne Kærlighed af hende

2. som en kostelig Gave,men er klar over Umuligheden,og kæmper med sin selv.Hun frygter,at han ikke elsker hende,og falder grædende til hans Bryst, han kysser hende paa Panden.Han elsker hende,men hvad skal det blive til, for de kan jo ikke faa hinanden.Hvorfor ikke,hun vil gaa med ham,hvorhen han vil have det,han bliver eftertænksom,han ryster paa Hovedet,han taler venligt til hende,han ser paa sit Uhr,han maa af Sted,hun omfavner ham voldsomt,han river sig løs,hun ser efter ham beruset af Kærlighed.

9.11

Skuespilleren i sin Garderobe klædt som Hamlet.Regissøren,Garderobeforvalteren kommer og gaar.Et Bud kommer og bringer Blomster og en Pakke, Fyrstedatterens Billede er der i.Han betragter det henrykt og kysser det,i dette Øjeblik bliver han hurtig kaldt bort for at spille,han lader alt ligge og iler ud.Greven kommer ind og ser Billedet.Skuespilleren kommer tilbage.Greven peger Bestyrtet paa Billedet:Hvorledes kommer De til at røre ved mine Sager.Greven:Jeg er Damens Forlovede.Skuespilleren:Jeg gratulerer. Greven:Jeg forbyder Dem al yderligere Omgang med min Forlovede.Skuespilleren:De har intet at forbyde mig,jeg er en fri Mand.Greven:De vil senere høre fra mig.Skuespileren:godt.Han aabner Døren for Greven,de gaar ud,medens Skuespilleren bukker for ham.

12/ [illegible] i Loge.
13/ Pardorke – 14/ i Loge

16

Elegant Værelse i Skuespillerens Lejlighed.Tjeneren melder,der kommer to Kavalerer og udfordrer Skuespilleren til en Duel,denne modtager Udfordringen,Kavalererne anbefaler sig høfligt.Skuespilleren tænder sig en Cigar og betragter alvorligt hendes Billede.

16

Ved Parkporten.Skuespilleren venter paa den unge Fyrstinde,hun kommer.De gaar samtalende med hinanden.Hun vil ikkelade sig overbevise,han tiltaler hende,hun vil have ham og ingen anden i Verden.Hun vil strax af Sted med ham.Han erindrer hende om Forældrene og holder hende tilbage.Hun gaar gennem Parkporten og vinker,han ser længe efter hende.

16.7

En fri Plads i Skoven.En Vogn kører frem.Greven,to Kavalerer og en Læge stiger ud.De venter.Lægen pusler med sin Forbindingskasse,Herrerne henter deres Pistoler frem.En Vogn kommer,ud af hvilken Skuespilleren med to Herrer stiger ud.Høflig Hilsen.En af Herrerne stiller sig op,en anden kaster sin Hanske paa Jorden,afmaaler 10 Skridt og kaster sin anden Hanske der.En tredie Herre stiller Greven og Skuespilleren paa de Steder,

3. hvor Hanskerne ligger.Der overrækkes hver især en Pistol.Skuespilleren beder om et Øjeblikks Taalmodighed,han ser sig søgende om,tager saa en lille Flaske ud af Doktorkassen og binder den til en Gren paa et Træ.De andre ser forbavset til.Han stiller sig op i 30 Skridt Afstand.Sigter et Øjeblik paa Flasken og skyder.Flasken springer.Han kaster Pistolen bort,og stiller sig paa sin Plads ved Hansken,ved en Haandbevægelse opfordrer han Modstanderen til at skyde,bliver staaende med korslagte Arme,Greven protesterer,han vil ikke skyde paa en værgløs.Sekundanterne vil tvinge Skuespilleren til atter at tage Pistolen i Haanden,denne siger,at jeg kan skyde,der De,at jeg har Mod ser De ogsaa,til hvad Nytte skal jeg gøre denne taabelige Forbrydelse. Grevens Venner er klærer,at de under disse Omstændigheder atter vil gaa hjem.De stiger sammen med Greven høfligt hilsende og trækkende paa Skuldrene ind i Vognen.Skuespilleren bliver tilbage og ler.Hans Venner siger:Det har Du gjordt godt.

~~19.~~ 18- Tydelig Vorlse-

Skuespillerens Bolig.Tjeneren melder.Skuespilleren springer op. Den gamle Fyrste og Fyrstinden kommer.De gamle beder Skuespilleren om dog at bringe Datteren til Fornuft igen.Skuespilleren mener,at det dog er lidt for meget forlangt.Fyrstinden bryder ud i Taarer,og falder fortvivlet paa Knæ for Skuespilleren,denne løfter hende op og ser dybt grebet af Moderens Smerte,han lover at han skal ordne det saaledes,at Datteren ikke længer elsker ham .Fyrstinden skal om Aftenen komme hen til ham med Datteren,som om de vilde bese hans Samlinger.

~~14.~~ 20

Værelse i det fyrstelige Palæ.Fyrstinden meddeler Datteren,at de om Aftenen skal besøge Skuespilleren sammen.Den unge Fyrstinde er ude af sig selv af Glæde.

~~15.~~ 21/22 -

Skuespillerens Bolig.Stort Drikkelag.Værelset er i fuldstændig Uorden,4 til 5 smukke Kvinder med et frækt Udseende,der er helt eller halvt drukne,i deres Midte Skuespilleren alvorlig og bedrøvet.Han ser ofte paa sit Ur og giver Tjeneren en Ordre.Tjeneren iler ind og siger ham noget. Pludselig begynder Skuespilleren at opføre sig ganske overmodigt,han omfavner og kysser flere af Kvinderne,og drikkerdet ene Glas Champagne efter det andet.I dette Øjeblik kommer den unge Fyrstinde med sin Moder ind.Kvinderne flygter skrigende og leende ind i Sideværelset,Skuespilleren giver sig

4. Udseende af at være fuldstændig beruset.Fyrstedatteren vil ikke tro sine egne Øjne og iler hen til ham,han gennemfører en virkelig Drukkenbolts Rolle til det yderste,han vakler og laller og vil tilsidst omfavne hende. Fyrstedatteren er et Øjeblik ganske forstenet,saa styrter hun forfærdet ud af Værelset.Skuespilleren ser en Stund efter hende,saa synker han grædende om i en Stol.Den gamle Fyrstinde træder hen til ham og vil kysse hans Haand,han kommer hende i Forkøbet og kysser hendes Haand,idet han stolt og resigneret rejser sig.Han tager Fyrstedatterens Billede,som han bærer om Halsen af,kysset det og giver det til Fyrstinden,som han ærbødigt ledsager ud.

- - - - - 0 0 0 0 - - - - -